

СЛУЖБА БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ

Головне слідче управління

вул. Володимирська, 33, м. Київ, 01601. факс (044) 279-66-31. тел. (044) 255-84-88
www.ssu.gov.ua e-mail: san@ssu.gov.ua Код ЄДРПОУ 00034074

ПОВІДОМЛЕННЯ про підозру

м. Київ

« 10 » жовтня 2024 року

Слідчий 4 відділу 3 управління досудового розслідування Головного слідчого управління Служби безпеки України Фисун Альона Віталіївна, розглянувши матеріали досудового розслідування, відомості про яке внесено 24.06.2024 до Єдиного реєстру досудових розслідувань за № 22024000000000571, та встановивши наявність достатніх доказів для підозри особи у вчиненні кримінального правопорушення, керуючись положеннями ст. ст. 2, 36, 40, 42, 276-278 КПК України, -

П О В І Д О М И В

Дрозденку Олександрю Юрійовичу,
01.11.1964 року народження, який народився
в с. Акжар Свердловського району
Джамбульської області Казахської РСР,
зареєстрованому та проживаючому за
адресою: РФ, м. Санкт-Петербург, вул Велика
Підьячевська, буд 39, кв. 27, ІПН
470700411509, губернатору Ленінградської
області, громадянину Російської Федерації, -

про те, що він підозрюється у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого **ч. 5 ст. 27, ч. 2 ст. 28, ч. 2 ст. 437 КК України**, тобто пособництві у веденні агресивної війни, вчинене за попередньою змовою групою осіб.

Фактичні обставини кримінальних правопорушень, у вчиненні яких підозрюється Дрозденко О.Ю.:

24 жовтня 1945 року набув чинності Статут Організації Об'єднаних Націй, підписаний 26 червня 1945 року, яким фактично створено Організацію Об'єднаних Націй (далі - ООН).

До складу ООН увійшли Українська Радянська Соціалістична Республіка (з 24 серпня 1991 року змінено назву на Україна), Союз Радянських Соціалістичних Республік (з 24 грудня 1991 правонаступником визнано Російську Федерацію) та ще 49 країн-засновниць, а в подальшому до вказаної міжнародної організації прийняті інші країни світу.

Відповідно до ч. 4 ст. 2 Статуту ООН всі Члени ООН утримуються в їх міжнародних відносинах від загрози силою або її застосування як проти територіальної недоторканності або політичної незалежності будь-якої держави, так і будь-яким іншим чином, несумісним з Цілями Об'єднаних Націй.

Декларацією Генеральної Асамблеї ООН від 9 грудня 1981 року № 36/103 про недопустимість інтервенції та втручання у внутрішні справи держав та резолюціями від 16 грудня 1970 року № 2734 (XXV), що містить Декларацію про зміцнення міжнародної безпеки; від 21 грудня 1965 року №2131 (XX), що містить Декларацію про неприпустимість втручання у внутрішні справи держав та обмеження їх суверенітету та від 14 грудня 1974 року № 3314 (XXIX), що містить визначення агресії, установлено, що ні одна з держав не має право здійснювати інтервенцію чи втручання у будь-якій формі або з будь-якої причини у внутрішні та зовнішні справи інших держав. Закріплено обов'язок держав: утримуватися від озброєної інтервенції, підривної діяльності, військової окупації; здійснення сприяння, заохочення чи підтримки сепаратистської діяльності; не допускати на власній території навчання, фінансування та вербовки найманців чи засилання таких найманців на територію іншої держави.

Крім того, у статтях 1-5 Декларації Генеральної Асамблеї ООН від 14 грудня 1974 року № 3314 (XXIX) серед іншого визначено:

- застосування збройної сили державою проти суверенітету, територіальної та політичної незалежності іншої держави;
- застосування збройної сили державою першою в порушення Статуту ООН є перш за все свідченням акту агресії.

Будь-яка з наступних дій, незалежно від оголошення війни, кваліфікується як акт агресії:

- вторгнення або напад збройних сил держави на територію іншої держави або будь-яка військова окупація, який би тимчасовий характер вона не носила, що є результатом такого вторгнення або нападу, або будь-яка анексія із застосуванням сили території іншої держави або частини її;
- бомбардування збройними силами держави території іншої держави або застосування будь-якої зброї державою проти території іншої держави;
- блокада портів або берегів держави збройними силами іншої держави;
- напад збройними силами держави на сухопутні, морські або повітряні сили, або морські і повітряні флоти іншої держави;
- застосування збройних сил однієї держави, що знаходяться на території іншої держави за згодою з приймаючою державою, у порушення умов, передбачених в угоді, або будь-яке продовження їх перебування на такій території після припинення дії угоди;
- дія держави, що дозволяє, щоб її територія, яку вона надала в розпорядження іншої держави, використовувалася цією іншою державою для здійснення акту агресії проти третьої держави;
- засилання державою або від імені держави збройних банд, груп, іррегулярних сил або найманців, які здійснюють акти застосування збройної сили проти іншої держави, що мають настільки серйозний характер, що це рівнозначно наведеним вище актам.

Жодні міркування будь-якого характеру, з політичних, економічних, військових чи інших причин не можуть бути виправданням агресії.

Статтями 1 та 2 III Конвенції про відкриття воєнних дій (Гаага, 18 жовтня 1907 року), яка вступила в дію 26 січня 1910 року, яку 7 березня 1955 року визнано Союзом Радянських Соціалістичних Республік, правонаступником якого є Російська Федерація, передбачено, що військові дії між державами не повинні починатися без попереднього і недвозначного попередження, яке буде мати форму мотивованого оголошення війни або форму ультиматуму з умовним оголошенням війни. Стан війни повинен бути без уповільнення оповіщений нейтральним державам і буде мати для них дійсну силу лише після одержання оповіщення.

24 серпня 1991 року Верховною Радою Української Радянської Соціалістичної Республіки схвалено Акт проголошення незалежності України, яким урочисто проголошено незалежність України та створення самостійної української держави - України. Згідно з указаним документом, територія України є неподільною та недоторканою.

У преамбулі Декларації про державний суверенітет України від 16 липня 1990 року вказано, що Верховна Рада Української Радянської Соціалістичної Республіки проголошує державний суверенітет України як верховенство, самостійність, повноту і неподільність влади Республіки в межах її території та незалежність і рівноправність у зовнішніх зносинах.

Відповідно до V розділу Декларації територія України в існуючих кордонах є недоторканою і не може бути змінена та використана без її згоди.

Незалежність України визнали держави світу, серед яких і Російська Федерація.

Згідно з п.п. 1, 2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 5 грудня 1994 року Російська Федерація, Сполучене Королівство Великої Британії та Північної Ірландії і Сполучені Штати Америки підтвердили Україні їх зобов'язання згідно з принципами Заключного акту Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 1 серпня 1975 року поважати незалежність і суверенітет та існуючі кордони України, зобов'язались утримуватися від загрози силою чи її використання проти територіальної цілісності чи політичної незалежності України, і що ніяка їхня зброя ніколи не буде використовуватися проти України, крім цілей самооборони, або будь-яким іншим чином згідно зі Статутом ООН.

31 травня 1997 року відповідно до положень Статуту ООН і зобов'язань за Заключним актом Наради з безпеки і співробітництва в Європі Україна та Російська Федерація уклали Договір про дружбу, співробітництво і партнерство між Україною і Російською Федерацією (ратифікований Законом України від 14 січня 1998 року № 13/98-ВР та Федеральним Законом РФ від 2 березня 1999 року № 42 ФЗ). Відповідно до ст.ст. 2-3 зазначеного Договору Російська Федерація зобов'язалась поважати територіальну цілісність України, підтвердила непорушність існуючих між ними кордонів та будівництво відносин на основі принципів взаємної поваги суверенної рівності, територіальної цілісності, непорушності кордонів, мирного врегулювання спорів, незастосування сили або загрози силою, включаючи економічні та інші способи тиску, права народів вільно

розпоряджатися своєю долею, невтручання у внутрішні справи, додержання прав людини та основних свобод, співробітництва між державами, сумлінного виконання взятих міжнародних зобов'язань, а також інших загальновизнаних норм міжнародного права.

Відповідно до опису і карти державного кордону, які є додатками до Договору між Україною та російською федерацією про українсько-російський державний кордон від 28 січня 2003 року (ратифікований Російською Федерацією 22 квітня 2004 року), території Автономної Республіки Крим, м. Севастополя, Донецької, Луганської, Харківської, Київської, Запорізької та Херсонської областей відносяться до території України.

4 лютого 2015 року Верховна Рада України прийняла Постанову № 145-VIII «Про Заяву Верховної Ради України «Про визнання Україною юрисдикції Міжнародного кримінального суду щодо скоєння злочинів проти людяності та воєнних злочинів вищими посадовими особами Російської Федерації та керівниками терористичних організацій «ДНР» та «ЛНР», які призвели до особливо тяжких наслідків та масового вбивства українських громадян». Тобто, держава Україна згідно з положенням пункту 3 статті 12 Римського статуту визнала юрисдикцію Міжнародного кримінального суду щодо можливого вчинення злочинів проти людяності та воєнних злочинів на всій території України (включно з Кримом і Донбасом) з 20 лютого 2014 року по теперішній час (без фінальної дати). Таким чином, Україна взяла на себе зобов'язання співпрацювати з Міжнародним кримінальним судом і виконувати всі його рішення та накази.

Статтею 8 bis «Злочин агресії» Римського Статуту Міжнародного кримінального суду визначено, що «злочин агресії» означає планування, підготовку, ініціювання або вчинення особою, яка спроможна фактично здійснювати контроль за політичними чи військовими діями держави або керувати ними, акту агресії, який за своїм характером, тяжкістю та масштабами є грубим порушенням Статуту Організації Об'єднаних Націй. «Акт агресії» означає застосування збройної сили державою проти суверенітету, територіальної цілісності або політичної незалежності іншої держави чи в будь-який інший спосіб, несумісний зі Статутом Організації Об'єднаних Націй. Будь-який з таких актів, незалежно від оголошення війни, буде кваліфікуватися відповідно до резолюції 3314 (XXIX) Генеральної Асамблеї Організації Об'єднаних Націй від 14 грудня 1974 року як акт агресії:

а) вторгнення або напад збройних сил держави на територію іншої держави чи будь-яка військова окупація, незалежно від її тимчасового характеру, що є результатом такого вторгнення або нападу, чи будь-яка анексія із застосуванням сили на території іншої держави або її частини;

б) бомбардування збройними силами держави території іншої держави чи застосування будь-якої зброї державою проти території іншої держави;

с) блокада портів чи берегів держави збройними силами іншої держави;

д) напад збройними силами держави на сухопутні, морські або повітряні сили чи морські та повітряні флоти іншої держави;

е) застосування збройних сил однієї держави, що перебувають на території іншої держави за угодою з приймаючою державою, в порушення умов,

передбачених в угоді, чи будь-яке продовження їх перебування на такій території після припинення дії угоди;

f) дія держави, яка дозволяє, щоб її територія, яку вона надала у розпорядження іншій державі, використовувалася цією іншою державою для вчинення акту агресії проти третьої держави;

g) направлення державою або від імені держави озброєних банд, груп та іррегулярних сил або найманців, які вчиняють акти застосування збройної сили проти іншої держави, які мають настільки серйозний характер, що це рівноцінно переліченим вище актам або її істотній участі в них.

З 19.02.2014 представниками Російської Федерації (далі - РФ) розпочато збройне вторгнення Збройних сил РФ (далі - ЗС РФ), приховане твердженням керівників РФ про переміщення військових підрозділів в рамках звичайної ротації сил Чорноморського флоту, які у взаємодії з військовослужбовцями Чорноморського флоту РФ та іншими підрозділами ЗС РФ здійснили блокування й захоплення адміністративних будівель і ключових об'єктів військової та цивільної інфраструктури України, забезпечивши військову окупацію території Автономної Республіки Крим і м. Севастополя. 18.03.2014 РФ оголосила про офіційне включення Криму до її території.

Одночасно із цим, протягом березня та на початку квітня 2014 року, під безпосереднім керівництвом та контролем представників влади та ЗС РФ представники іррегулярних незаконних збройних формувань, озброєних банд і груп найманців, створених, підпорядкованих, керованих та фінансованих РФ, взяли під контроль будівлі, в яких знаходилися органи місцевої влади та місцеві органи виконавчої влади України, військові об'єкти України в окремих районах Донецької та Луганської областей України. 07.04.2014 в м. Донецьку створено терористичну організацію «Донецька народна республіка» (далі за текстом - «ДНР»), а 27.04.2014 в м. Луганську - терористичну організацію «Луганська народна республіка» (далі за текстом - «ЛНР»), у складі яких утворені незаконні збройні формування, які функціонують і по теперішній час.

Контроль та координація діяльності цих терористичних організацій, як і їх фінансове та матеріальне забезпечення, у тому числі зброєю, боєприпасами, військовою технікою, здійснювалося представниками влади та ЗС РФ. Основними завданнями учасників указаних терористичних організацій є насильницьке повалення конституційного ладу, захоплення державної влади в Україні, зміна меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України, шляхом застосування зброї, вчинення терористичних актів - здійснення вибухів, підпалів та інших дій, які створюють небезпеку для життя та здоров'я людини, загрозу заподіяння значної майнової шкоди та настання інших тяжких наслідків. Незаконні збройні формування терористичних організацій «ДНР» і «ЛНР», іррегулярні збройні формування РФ та військовослужбовці ЗС РФ здійснюють збройний опір Україні у відновленні територіальної цілісності та забезпеченні правопорядку, при цьому учасники політичного блоку вказаних терористичних організацій, за підтримки та сприяння представників влади РФ під виглядом органів державної влади, створили окупаційні адміністрації Російської

Федерації, які забезпечують подальшу окупацію та здійснюють управління вказаними територіями на місцевому рівні.

Оскільки окупація АР Крим і м. Севастополя, частини Донецької і Луганської областей України не принесла бажаних результатів у вигляді встановлення впливу над політичними та економічними процесами в Україні, відмови від співпраці України з Організацією Північноатлантичного договору з метою досягнення критеріїв, необхідних для набуття членства у цій організації, та відмови від євроінтеграційного курсу розвитку країни, вищим політичним і військовим керівництвом РФ вирішено перейти до наступного етапу збройної агресії проти України, розв'язаної ще з лютого 2014 року, а саме: до повномасштабного вторгнення на територію України із застосуванням ЗС РФ та інших воєнізованих формувань РФ.

З листопада 2021 року представники влади та ЗС РФ, з метою підготовки до повномасштабного нападу на Україну, організували перекидання підрозділів ЗС та інших військових формувань РФ до кордонів України, що пояснювалося запланованими спільними російсько-білоруськими навчаннями «Союзна рішучість-2022», які розпочалися 10.02.2022.

У подальшому, 21.02.2022 керівники російських окупаційних адміністрацій на тимчасово окупованих територіях Донецької та Луганської областей звернулися до Президента РФ з проханням визнати незалежність так званих Донецької та Луганської народних республік.

В цей же день, Президент РФ Путін В.В. скликав позачергове засідання Ради безпеки РФ, де обговорено питання щодо доцільності визнання незалежності Донецької та Луганської народних республік.

Службові особи з числа вищого керівництва РФ, які входять до складу Ради безпеки РФ, публічно підтримали звернення Державної думи РФ та заявили про необхідність визнання Президентом РФ незалежності так званих «Донецької народної республіки» та «Луганської народної республіки».

Цього ж дня Президент РФ підписав указ про визнання незалежності Донецької народної республіки та Луганської народної республіки, а з керівниками указаних російських окупаційних адміністрацій – договори про дружбу, співробітництво та взаємну допомогу, які в той же день були ратифіковані Державною думою та Радою Федерації РФ.

Також, у той же день 21.02.2022 Президент РФ з метою надання видимості законності дій щодо нападу на Україну, направив до Ради Федерації РФ звернення про використання Збройних Сил РФ за межами РФ, яке було задоволено.

У подальшому, керівники російських окупаційних адміністрацій на тимчасово окупованих територіях Донецької та Луганської областей 23.02.2022 звернулися до Президента РФ з проханням надати допомогу у відбитті надуманої ними воєнної агресії «українського режиму щодо населення» так званих Донецької та Луганської народних республік.

Надалі, 24.02.2022 Президент РФ Путін В.В. оголосив про початок так званої «спеціальної військової операції». Після цього, близько четвертої години ранку того ж дня, ЗС РФ, інші збройні формування РФ та підконтрольні їм угруповання іррегулярних незаконних збройних формувань розпочали широкомасштабне

військове вторгнення на територію України, увійшовши з боку РФ, Білорусі та тимчасово окупованої території України, що супроводжувалось завданням ракетно-артилерійських ударів та бомбардувань авіацією об'єктів по всій території України.

Цього ж дня Указом Президента України № 64/2022 «Про введення воєнного стану в Україні» через військову агресію РФ проти України, на підставі пропозиції Ради національної безпеки і оборони України, відповідно до пункту 20 частини першої статті 106 Конституції України, Закону України «Про правовий режим воєнного стану» в Україні введено воєнний стан із 5 години 30 хвилин 24 лютого 2022 року строком на 30 діб. Зазначений Указ затверджений прийнятим Верховною Радою України Законом України від 24 лютого 2022 року № 2102-ІХ. У подальшому правовий режим воєнного стану продовжувався і діє до теперішнього часу.

Відтоді військовослужбовці Збройних сил України та інших силових відомств (далі - Сили оборони України) здійснюють збройну відсіч агресору вздовж усієї лінії фронту.

Факт агресивного воєнного вторгнення на територію України 24.02.2022 не приховувався владою РФ, а також встановлений рішеннями міжнародних організацій, зокрема резолюцією Генеральної асамблеї ООН ES-11/1 від 02.03.2022 «Про агресію проти України», п. п. 1, 3 Висновку 300(2022) Парламентської Асамблеї Ради Європи «Наслідки агресії Російської Федерації проти України», п. п. 17, 18 Наказу Міжнародного Суду ООН від 16.03.2022 за клопотанням про вжиття тимчасових заходів у справі «Звинувачення в геноциді відповідно до Конвенції про запобігання злочину геноциду та покарання за нього (Україна проти РФ) та ін.»).

14.04.2022 Верховна Рада України прийняла Постанову № 2188-ІХ «Про Заяву Верховної Ради України «Про вчинення Російською Федерацією геноциду в Україні», згідно якої до Організації Об'єднаних Націй, Європейського Парламенту, Парламентської Асамблеї Ради Європи, Парламентської Асамблеї ОБСЄ, Парламентської Асамблеї НАТО, урядів та парламентів іноземних держав направлені відповідні заяви щодо визнання вчинення Російською Федерацією геноциду Українського народу, а також злочинів проти людяності та воєнних злочинів на території України.

Зокрема, Президентом РФ Путіним В.В. та невстановленими представниками вищого військово-політичного керівництва РФ, до злочинної змови щодо ведення агресивної війни проти України не пізніше 24.02.2022 був залучений Дрозденко Олександр Юрійович - Губернатор Ленінградської області РФ, який обраний на посаду з 13.09.2020 року, з покладанням на нього наступних обов'язків: забезпечення проведення часткової мобілізації в Ленінградській області, комплектування окремих військових підрозділів ЗС РФ військовослужбовцями по контракту, додаткове забезпечення військовослужбовців окремих підрозділів Збройних сил РФ майном військового призначення, гуманітарною допомогою та іншим чином сприяти агресивній війні РФ проти України.

Відповідно до ст. 1 глави 1 «Устава Ленинградской области» Ленінградська область є самостійним суб'єктом Російської Федерації згідно федеративного устрою держави.

У відповідності до ч. 1 ст. 20 Федерального Закону РФ від 21.12.2021 № 414-ФЗ «Про загальні принципи організації публічної влади в суб'єктах Російської Федерації» вища посадова особа суб'єкта Російської Федерації здійснює керівництво виконавчою владою в суб'єкті Російської Федерації і визначає структуру органів виконавчої влади суб'єкта Російської Федерації.

Згідно з ч. 2 ст. 20 вищевказаного Закону вища посадова особа суб'єкта Російської Федерації обирається громадянами РФ чи депутатами законодавчого органу суб'єкта РФ на п'ять років.

Основні повноваження вищої посадової особи суб'єкта Російської Федерації визначені ст. 25 Закону РФ від 21.12.2021 № 414-ФЗ «Про загальні принципи організації публічної влади в суб'єктах Російської Федерації», зокрема:

1) представляє суб'єкт Російської Федерації у відносинах з Президентом Російської Федерації, Федеральними Зборами Російської Федерації, Урядом Російської Федерації, Державною Радою Російської Федерації, іншими органами, організаціями та посадовими особами і під час здійснення зовнішньоекономічних зв'язків у межах компетенції суб'єкта Російської Федерації, вправі підписувати договори та угоди від імені суб'єкта Російської Федерації;

2) підписує і оприлюднює закони суб'єкта Російської Федерації або відхиляє закони, прийняті законодавчим органом суб'єкта Російської Федерації;

3) забезпечує координацію діяльності виконавчих органів суб'єкта Російської Федерації з іншими органами державної влади суб'єкта Російської Федерації та відповідно до законодавства Російської Федерації організовує взаємодію виконавчих органів суб'єкта Російської Федерації з федеральними органами виконавчої влади та їхніми територіальними органами, органами місцевого самоврядування, іншими органами, що входять до єдиної системи публічної влади в Російській Федерації;

4) визначає систему і структуру виконавчих органів суб'єкта Російської Федерації відповідно до конституції (статуту) суб'єкта Російської Федерації;

5) формує вищий виконавчий орган суб'єкта Російської Федерації і приймає рішення про його відставку;

6) очолює вищий виконавчий орган суб'єкта Російської Федерації або призначає і звільняє з посади голову вищого виконавчого органу суб'єкта Російської Федерації;

7) визначає основні напрями діяльності вищого виконавчого органу суб'єкта Російської Федерації;

8) подає до законодавчого органу суб'єкта Російської Федерації щорічні звіти про результати діяльності вищого виконавчого органу суб'єкта Російської Федерації, в тому числі з питань, поставлених законодавчим органом суб'єкта Російської Федерації, відповідно до пункту 4 частини 1 статті 8 цього Федерального закону;

9) має право вимагати скликання позачергового засідання законодавчого органу суб'єкта Російської Федерації, а також скликати новообраний законодавчий

орган суб'єкта Російської Федерації на перше засідання раніше терміну, встановленого для цього законодавчому органу суб'єкта Російської Федерації конституцією (статутом) суб'єкта Російської Федерації;

10) має право брати участь у роботі законодавчого органу суб'єкта Російської Федерації з правом дорадчого голосу;

11) має право ухвалити рішення про дострокове припинення повноважень законодавчого органу суб'єкта Російської Федерації на підставах і в порядку, передбаченим цим Федеральним законом;

12) має право винести попередження, оголосити догану голові муніципального утворення, голові місцевої адміністрації за невиконання або неналежне виконання обов'язків щодо забезпечення здійснення органами місцевого самоврядування окремих державних повноважень, переданих органам місцевого самоврядування федеральними законами і (або) законами суб'єкта Російської Федерації;

13) має право усунути з посади главу муніципального утворення, главу місцевої адміністрації в разі, якщо протягом місяця з дня винесення вищою посадовою особою суб'єкта Російської Федерації попередження, оголошення догани голові муніципального утворення, голові місцевої адміністрації відповідно до пункту 12 цієї статті головою муніципального утворення, главою місцевої адміністрації не було вжито в межах своїх повноважень заходів щодо усунення причин, які послужили підставою для винесення йому попередження, оголошення догани;

14) має право звернутися до представницького органу муніципального утворення з ініціативою про відправлення глави муніципального утворення у відставку, зокрема в разі систематичного недосягнення показників для оцінки ефективності діяльності органів місцевого самоврядування в порядку, встановленому федеральним законом про загальні засади організації місцевого самоврядування;

15) здійснює інші повноваження відповідно до цього Федерального закону, інших федеральних законів, конституції (статуту) і законів суб'єкта Російської Федерації.

Згідно ч. 1 ст. 26 даного Закону, вища посадова особа суб'єкта Російської Федерації на підставі та на виконання Конституції Російської Федерації, федеральних законів, нормативних актів Президента Російської Федерації, постанов Уряду Російської Федерації, конституції (статуту) і законів суб'єкта Російської Федерації видає укази (постанови) і розпорядження.

Крім того, статус Губернатора Ленінградської області РФ був визначений в Законі Ленінградської області від 27.10.1994 № 6-ОЗ «Статуті (Основному законі) Ленінградської області».

Згідно з вищевказаних Статутів (Основних законів) Губернатор Ленінградської області здійснює керівництво виконавчою владою, визначає систему і структуру органів виконавчої влади в області, формує Уряд Ленінградської області і визначає основні напрямки його діяльності, здійснює інші повноваження на виконання Конституції та Федеральних Законів РФ та інших нормативно-правових актів.

Так, реалізуючи спільний злочинний умисел, 15 серпня 2022 року за вказівкою Губернатора Дрозденко Олександра Юрійовича створено фонд «Ленінградський рубіж» (ЄДРН 1224700013966, м. Всеволожськ Ленінградська область), пріоритетною задачею якого є матеріально-технічне забезпечення військових частин, мобілізованих та добровольців Ленінградської області, які безпосередньо братимуть участь у веденні агресивної війни на території України.

У подальшому, 21 вересня 2022 року після оголошення Президентом РФ Путіним В.В. часткової мобілізації на території РФ, Дрозденко О.Ю. під час засідання регіональної призовної комісії по частковій мобілізації публічно підтримав незаконне рішення Президента РФ Путіна В.В. щодо включення (анексії) тимчасово окупованих територій Луганської, Донецької, Херсонської та Запорізької областей до складу РФ.

Надалі, Дрозденко О.Ю. продовжуючи реалізацію злочинного плану, направлено на забезпечення окремих підрозділів Збройних Сил РФ знярядями та засобами ведення агресивної війни проти України, усвідомлюючи суспільно небезпечні наслідки від таких дій у виді завдання шкоди життю та здоров'ю громадянам України, їх майну, інфраструктурним об'єктам України, використовуючи представницькі повноваження Губернатора Ленінградської області, маючи адміністративний вплив на виконавчі органи місцевого самоврядування, суб'єктів підприємницької діяльності та населення Ленінградської області, у період з лютого 2022 року по теперішній час своїми умисними діями та рішеннями сприяє у веденні агресивної війни проти України шляхом надання наступних знярядь та засобів її ведення, зокрема:

- 11 жовтня 2022 року у не встановленому досудовим розслідуванням місці передав 3-му армійському корпусу (оперативно-тактичному з'єднанню ЗС РФ) систему радіозв'язку об'єднану зі супутниковим інтернетом, покриття якого складає 300 кв.м., для безперервного і оперативного контакту між бойовими підрозділами на рівні командного складу, 22 автомобілі УАЗ «Буханка» з кузовом, генератори, спальні мішки, ліки, військова амуніція, 32 модернізованих позашляховика «Нива», обладнання для обслуговування техніки;

- 08 листопада 2022 року у не встановленому досудовим розслідуванням місці Ленінградської області РФ передано 3-му армійському корпусу 5 КАМАЗів з військовим обмундируванням, 800 спальних мішків, 4 тисячі утеплених чобіт, 30 модернізованих позашляховиків з установкою для пуску протитанкових ракет, обладнаних бронезахистом, пожежобезпечним паливним баком, спеціальним кронштейном для кріплення протитанкової керованої ракети, яка має властивість вражати одиночні цілі на відстані до 5 кілометрів, 8 автомобілів «Нива» підвищеної прохідності, протидротові рушніці, електроінструменти;

- 23 лютого 2023 року передано 3-му армійському корпусу сухпайки, комплекти термобілизни, військову форму, спальники, універсальні рятувальні комплекти, загальною вагою вантажу 13 тон, тепловізори, квадрокоптери, запчастини, акумулятори, 3D-принтери, пересувний комплекс управління безпілотниками;

- 04 липня 2023 року передано партію протидронових рушниць, планшетів для зв'язку артилеристів та розвідки, комплекс «Гарпія». Також 3-й армійський корпус отримав від Ленінградської області автомобіль «Газель», який обладнаний системою коригування вогню артилерії операторами БПЛА;

- не пізніше грудня 2023 року (точної дати органом досудового розслідування на даний час не встановлено) Дрозденко О.Ю. передав у ремонтний батальйон 44-го армійського корпусу угруповання військ «Північ» (44-й армійський корпус – оперативно-тактичне об'єднання сухопутних військ РФ, який знаходиться у складі Ленінградського воєнного округу, який сформований у 2024), додаткові комплекси зварювального та компресійного обладнання, автомобілі для фронтних техніків, спецзахист для бійців;

- 10 квітня 2024 року передав «Учбовому центру для операторів БПЛА» в м. Сертолово Всеволожського району Ленінградської області рф обладнання, бойові дрони та системи управління до них для проведення практичних занять, на загальну кількість 150 осіб;

- у травні 2024 року (точну дату слідством встановити не вдалось) передав у 3-й армійський корпус та угруповання військ «Північ» (об'єднане угруповання військ, що дислокується на територіях Брянської, Курської та Белгородської областей), повнопривідні тягачі «Урал», автомобілі Mitsubishi L200 і Renault Duster, чотири квадроцикли та інше майно військового призначення.

- 24 червня 2024 передав у зону так званої «спеціальної воєнної операції» не встановленим військовим підрозділам Ленінградської області на тимчасово окуповану територію України автомобілі з комплексом РЕБ, квадрокоптери, прилади нічного бачення і детектори БПЛА, з метою більш ефективного виконання ними бойових задач.

- 15 серпня 2024 року за рахунок грантів фонду «Ленінградський рубіж», що заснований Дрозденком О.Ю., угрупованню військ «Північ», Федеральній службі військ національної гвардії, 6-й армії ВПС і ППО, 44-й армійському корпусу, комендатурі Луганської області, Пограничній службі ФСБ РФ, у не встановленому слідством місці передано матеріали для виготовлення додаткового захисту верхньої частини броні для 25 одиниць важкої техніки або 50 середньо і легкоброньованих машин, БПЛА різних модифікацій і розмірів, у тому числі FPV-дрони, коптери з тепловізорами, засоби РЕБ (система «Ромашка»), портативні і автомобільні радіостанції, медикаменти, 7 автомобілів підвищеної прохідності, обладнаних комплексами РЕБ, детекторами БПЛА та інші зразки сучасного озброєння;

- 17 вересня 2024 року у не встановленому досудовим розслідуванням місці передав угрупованню військ «Північ» 10 позашляхових мотоциклів (у тому числі китайської марки Lifan), 6 вантажних квадроциклів та 24 автомобілі підвищеної прохідності;

- 16 жовтня 2024 року Губернатором у не встановленому слідством місці угрупованню військ «Північ» передано 10 позашляхових мотоциклів, 6 вантажних квадроциклів, 8 автомобілів підвищеної прохідності для більш ефективного виконання бойових задач на території України.

Для реалізації спільного злочинного умислу у виді усунення перешкод у проведенні часткової мобілізації, Дрозденко О.Ю та представники підконтрольної йому Адміністрації Ленінградської області прийняли обласний закон Ленінградської області від 19.12.2023 №145-оз «Про обласний бюджет Ленінградської області на 2024 рік і на плановий період 2025 та 2026 років», в якому затвердили одноразові виплати мобілізованим жителям Ленінградської області РФ після проходження базової військової, тактичної, вогневої і медичної підготовки у розмірі 150 534 (сто п'ятдесят

тисяч п'ятсот тридцять чотири) російських рублів, а для дітей мобілізованих громадян, які навчаються у технікумах, коледжах, в університетах встановлена губернаторська стипендія у розмірі 15 728 (п'ятнадцять тисяч сімсот двадцять вісім) російських рублів.

Крім того, Дрозденко О.Ю. з підконтрольною йому Адміністрацією Ленінградської області прийняли Постанову Правительства Ленінградської області від 24.10.2022 № 768 «Про одноразову грошову виплату громадянам, що беруть участь на добровільних засадах у захисті Державного кордону Російської Федерації на території Ленінградської області, які отримали каліцтво (поранення, контузію, травму) при виконанні завдань із захисту Державного кордону Російської Федерації, а також членам сімей громадян, які брали участь на добровільних засадах захисту Державного кордону Російської Федерації біля Ленінградської області, загиблих (померлих) під час виконання завдань із захисту Державної кордону Російської Федерації» якою затверджені одноразові виплати гарантуваної матеріальної допомоги за укладання контракту в Ленінградській області в розмірі 1500000 російських рублів, в яку щорічно вносились зміни.

Крім того, здійснювались відповідні виплати, особам, які підписали контракт за рахунок коштів фонду «Ленінградський рубіж», засновником якого є Дрозденко О.Ю. у розмірі 200000 російських рублів.

Цими рішеннями Дрозденко О.Ю., усував перешкоди у проведенні часткової мобілізації як елементу забезпечення агресивної війни, тобто, заохочував, стимулював жителів Ленінградської області приймати участь у так званій «спеціальній військовій операції» на території України.

Зазначеними діями, а саме:

1) усуненням перешкод у проведенні часткової мобілізації на території Ленінградської області РФ та залученні осіб на військову службу за контрактом до підрозділів Збройних сил РФ, військові частини яких входили до складу Ленінградського територіального гарнізону та були залученні в агресивній війні РФ проти України, шляхом видачі постанов по встановленню одноразових, додаткових виплат, соціальних пільг та гарантій вказаним категоріям осіб та членам їх сімей у 2022 по теперішній час за рахунок бюджету Ленінградської області РФ;

2) наданням знярядь окремим військовим підрозділам, Збройних сил РФ, у складі яких особи проходять військову службу за контрактом або мобілізовані жителі Ленінградської області РФ, та інших військових частин, які входять до складу Ленінградського територіального гарнізону та були залученні в агресивній війні РФ проти України, у вигляді автомобілів, квадроциклів, автомобілів підвищеної прохідності, безпілотних літальних апаратів різних модифікацій, у тому числі FPV-дронів, засобів зв'язку, тепловізорів, військового та іншого одягу, індивідуальних та групових аптечок, генераторів, будівельних матеріалів та іншого майна військового призначення, а також, шляхом підготовки відповідних операторів БПЛА, зокрема, для комплектування окремих військових підрозділів

3) наданням вказівок і порад підлеглим працівникам, що входять до структури органів виконавчої влади Ленінградської області, щодо матеріально-технічного забезпечення окремих підрозділів Збройних сил РФ та інших військових частин, які входять до складу Ленінградського територіального гарнізону.

Дрозденко О.Ю., перебуваючи на посаді Губернатора Ленінградської області у період з 24.02.2022 по теперішній час за попередньою змовою групою осіб, сприяє представникам військово-політичного керівництва Російської Федерації, військовослужбовцям Збройних сил та інших воєнізованих відомств Російської Федерації у веденні агресивної війни проти України.

Таким чином, Дрозденко Олександр Юрійович, 01.11.1964 року народження, підозрюється у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 5 ст. 27, ч. 2 ст. 28, ч. 2 ст. 437 КК України – тобто пособництво у веденні агресивної війни, вчинене за попередньою змовою групою осіб.

Слідчий 4 відділу
3 управління досудового розслідування
Головного слідчого управління СБ України

Альона ФИСУН

«ПОГОДЖЕНО»

Прокурор першого відділу
управління процесуального керівництва
та підтримання публічного обвинувачення
Департаменту протидії злочинам,
вчинених в умовах збройного конфлікту
Офісу Генерального прокурора
«__» жовтня 2024 року

Вадим ПАМБУК

Одночасно, у відповідності до вимог ст. ст. 42, 277 КПК України роз'яснено, що підозрюваний має право:

- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;
- 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, передбачені цим Кодексом, а також отримати їх роз'яснення;
- 3) на першу вимогу мати захисника і зустріч із ним незалежно від часу в робочі, вихідні, святкові, неробочі дні до першого допиту з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, а також після першого допиту з зустрічі без обмеження в часі та кількості в робочі, вихідні, святкові, неробочі дні; на участь захисника у проведенні допиту та інших процесуальних діях; на відмову від захисника в будь-який момент кримінального провадження; на отримання правової допомоги захисника за рахунок держави у випадках, передбачених цим Кодексом та/або законом, що регулює надання безоплатної правової допомоги, в тому числі у зв'язку з відсутністю коштів для оплати такої допомоги;
- 4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього, або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;
- 5) давати пояснення, показання з приводу підозри, в будь-який момент відмовитися їх давати;
- 6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;

- 7) у разі затримання або застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою - на негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування згідно з положеннями статті 213 цього Кодексу;
- 8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;
- 9) брати участь у проведенні процесуальних дій;
- 10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;
- 11) застосовувати з додержанням вимог цього Кодексу технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься (постановляється) вмотивована постанова (ухвала);
- 12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;
- 13) заявляти відводи;
- 14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування в порядку, передбаченому статтею 221 цього Кодексу, та вимагати відкриття матеріалів згідно зі статтею 290 цього Кодексу;
- 15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;
- 16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді в порядку, передбаченому цим Кодексом;
- 17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра не підтвердилася;
- 18) користуватися рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустріч з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Підозрюваний має також інші процесуальні права передбачені цим кодексом.

Підозрюваному вручається пам'ятка про його процесуальні права та обов'язки одночасно з їх повідомленням, особою, яка здійснює таке повідомлення.

Про підозру мені повідомлено, повідомлення про підозру вручено, права підозрюваного оголошені та роз'яснені.

Підозрюваний / _____ / _____
« ____ » год. « ____ » хвилин « ____ » _____ 2024 року

Захисник / _____ / _____
« ____ » _____ 2024 року

Слідчий 4 відділу
3 управління досудового розслідування
Головного слідчого управління СБ України

Альона ФИСУН